

Het beeldhouwwerk was alleen, zoals het schilderij alleen was, het schilderij op een ezel, maar het had, anders dan dat, ook geen behoefte aan een achterwand. Het had niet eens een dak nodig. Het was een ding dat op zichzelf kon bestaan en het was goed het volledig het wezen van een ding te geven waar men omheen kon lopen en dat men van alle kanten kon bekijken. En toch moest het zich op een of andere wijze van de andere dingen onderscheiden, de gewone dingen die iedereen kon betasten. Het moest op een of andere manier onaantastbaar worden, sacrosanct, losgemaakt van het toeval en van de tijd waarin het, eenzaam en wonderlijk als het gezicht van een helderziende, was opgestaan. Het moest zijn eigen, vaste plaats verkrijgen waar het niet door willekeur was neergezet, en het moest ingeschakeld worden in de stille duur van de ruimte en in haar grote wetmatigheden. Men moest het inpassen in de lucht die het omgaf als in een nis en het zo een plaats geven, een houvast en een hoogheid die voortkwamen uit zijn eenvoudig bestaan, niet uit zijn betekenis.

Rainer Maria RILKE, *Auguste Rodin*, Uitgeverij Ilzer 2016 (Oorspronkelijke Duitse uitgave 1913)